

Scholer) blev bemærket, at Jernbanen vilde have store Vanskeligheder ved at gaae langs med Østhyften, saa beroer det paa en Vildfarelse, idet han gif ud fra, at Banen skulde gaae ind til Fredericia og ud fra Fredericia igjen, og dernæst ind til de andre Kjøbstæder. Naar det var Tilfældet, vilde den vistnok finde store Terrainvanskeligheder; men det ligger slet ikke i det Forslag, som er stillet under Nr. 2. Han fandt tillige, at det var absurd at anlægge et Stykke af en Vestbane, der endte ved Ringkjøbing Amt; men, naar dette Stykke Bane betragtedes som Begyndelsen til en fuldstændig Vestbane, saa er der ikke noget Absurd deri.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

B. Scholer: Jeg maa tillade mig at bemærke, at det, som den ærede Rigsdagsmand fra Aarhus udtalte, ikke træffer mine Bemærkninger; thi jeg omtalte kun de østlige Byer, som udtryffeligt ere nævnte i Ingenieurcorpsets Betænkning, nemlig Horsens og Randers. Jeg veed meget godt, at, naar man gaaer et Par Mil vesten for disse Byer, saa træffer man ikke saa store Vanskeligheder; men jeg troer, at det staaer fast, at man fra Horsens til Aarhus ikke kan komme ad den lige Linie. Selv om man ogsaa gaaer norden omkring Horsens Fjord ind i Hads Herred, kan man ikke gaae videre Nord paa, uden at gienemskære en 400 Fod høj Bakeryg, og mellem Aarhus og Randers ere ligeledes Høiderygge, saa at man først skal gaae med Havet overad imod Molshalvøen; thi vestligere har man disse vest-østlige Bakkestrækninger, som ligge mellem Aarhusdalen og Spørringdalen og mellem Spørringdalen og Randersdalen. Det er bekendt for Enhver, som har reist i Sjælland, hvorledes der gaaer Arme der, ligesom i Sverrig, hvor der gaaer Arme ud fra Kjolen i øst-sydøstlig Retning. Disse Arme gaae ud fra Jyllands Høideryg i østlig Retning og ere omtrent 3 à 4 Mil brede, og hvis Kam er nærmest mod Nord, saaledes, at, naar man kommer fra den nordlige Dal een Mil syd paa, saa er man allerede paa Høiden af Bakeryggen. Dette er saaledes Tilfældet, naar

man kommer een Mil syd for Aarhus, da man saa er 400 Fod over Havet, og, naar man kommer fra Skanderborg syd paa til Dufsted Kirke, saa er man over 400 Fod over Havet. Gjennem disse . . .

Formanden: Det forekommer mig, at den ærede Tale kommer for langt fra Gjensigten for Forhandlingen; jeg kan ikke kalde denne Bemærkning for kort.

Rigsdagsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en personlig Bemærkning:

Bregendahl: Da jeg kun har faaet Ordet for en personlig Bemærkning, tør jeg ikke opholde Forsamlingen ret længe, og jeg er derved forhindret fra at svare paa de venfæbelige Øtringer, som mit Foredrag fremkaldte fra de to ærede Rigsdagsmand fra Aarhus; men det var heller ikke min Hensigt at svare paa disse Udtalelser videre, end blot at bede dem, som ville lægge nogen Vægt paa disse Herrers Udtalelser, ogsaa at lægge Mærke til mine, og det vil da findes, at mine Betragtninger af Sagen ikke have stillet sig paa et eensidigt Standpunkt; men jeg er just gaaet ud fra at betragte den fulde Udvikling af Forholdene med Hensyn til Jernbanen. Folkethingetsmanden for Grenaa udtalte, at jeg skulde have sagt en heel Deel Ting, som jeg rigtig nok er mig bevidst ikke at have sagt; men Rigsdagsmanden for Aarhus har jo rigtig nok ogsaa meent, at jeg ikke ret skulde have vidst, hvad jeg sagde, men det skal jeg gjerne lade Andre afgjøre.

Lindberg: Det forekommer mig, at, naar Talen er om jydsk Jernbaner, var det nødvendigt for Thinget, at vi holdt os til Forslaget, som forsaavidt allerede foreligger; det forekommer mig nemlig at være en aldeles spildt Umage, at vi her ville undersøge, hvilken Vej disse Baner beqvemest kunne anlægges paa, naar vi ikke have den allermindste Udset til og mindre Sikkerhed for, at det Tilbud, som er gjort af Entreprenuren, kan anvendes paa en saadan Maade, og navnlig troer jeg, at der kunde ikke være den allermindste rimelige Formodning om, at en fornuftig og forstandig Entreprenør vil gaae ind paa at anlægge en Bane i den Retning, som af den ærede Rigs-